Dosarul nr.2c-737/25
2-25053744-12-2c-18042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Andrei Ojoga, examinând *în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată depusă de SA Apă-Canal Chișinău împotriva APLP nr.51/380, intervenient accesoriu ÎM Infocom privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2025, SA Apă-Canal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva APLP nr.51/143, solicitând încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 18 aprilie 2025, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Violeta Gîrleanu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

Potrivit fișei de repartizare din 25 septembrie 2025, cauza a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 ianuarie 2026, s-a atras în proces ÎM Infocom, în calitate de intervenient accesoriu.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante – cererea de chemare în judecată

La 24 ianuarie 2002, furnizorul SA Apă-Canal Chișinău a încheiat cu consumatorul APLP nr.51/380 contractul nr.54018901 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate.

Conform prevederilor pct.3.1.1. și pct.3.1.3. din contract, SA Apă-Canal Chișinău are obligația să furnizeze serviciile de alimentare cu apă și canalizare conform prevederilor contractuale și a actelor normative în vigoare la locul de consum stabilit.

În conformitate cu prevederile pct.3.2.1. al contractului pârâtul și-a asumat obligațiunea să achite integral și în termenul stabilit facturile emise de Furnizor.

În conformitate cu prevederile pct.5.2. în caz de neachitare la expirarea a 5 zile calendaristice din ziua prezentării documentului de plată, furnizorul este în drept să calculeze penalitatea.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce la situația din 14 aprilie 2025 pârâtul înregistrează o datorie totală față de reclamant pentru serviciul prestat în sumă de 36673,78 lei pentru perioada septembrie 2024 – februarie 2025, care constituie 35458,08 lei pentru serviciul prestat și 1215,70 lei penalitate.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, au fost expediate în adresa pârâtului mai multe reclamații, dintre care nr.01-2209 din 27 februarie 2025, care nu a fost recepționată și nr.01-2210 din 27 februarie 2025 care a fost recepționată la data de 04 martie 2024, conform

avizului de recepție a Oficiului Poștal, dar nici până în prezent, creanța formată nu a fost stinsă și/sau consumatorul nu s-a adresat operatorului în vederea întocmirii unui grafic de achitare benevolă, a datoriei acumulate și nici nu a contestat suma datorată.

Atitudinea pârâtului în raport cu SA Apă-Canal Chișinău este de rea-credință la achitarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare de care beneficiază la locul de consum menționat conform prevederilor contractuale.

Conform pct.30 din Hotărârea Guvernului RM nr.281/2024 „Pentru aprobarea Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale", furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare se realizează în condițiile Legii nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și ale Hotărârii ANRE nr.355/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Pct.31 din Hotărârea Guvernului RM nr.281/2024 stabilește că, plata pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către operator sau de către intermediarii contractați de furnizor ori de asociație, în baza indicațiilor contorului sau a normelor de consum și a tarifelor aprobate, cu respectarea contractului de furnizare a serviciului sau a cadrului normativ în domeniu.

Pentru înaintarea acțiunii SA Apă-Canal Chișinău a suportat cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 1516,91 lei, fapt confirmat prin ordinul anexat la cerere.

Astfel, partea reclamantă solicită încasarea de la APLP nr.51/380 în beneficiul SA Apă-Canal Chișinău a datoriei în mărime de 35458,08 lei pentru serviciul prestat în perioada septembrie 2024 – februarie 2025, încasarea penalității în mărime de 1215,70 lei, încasarea taxei de stat în mărime de 1516,91 lei și a taxei de timbru în valoare de 200 lei.

Argumentele părții pârâte - referință

Partea pârâtă solicită respingerea cererii de chemare în judecată pe care o consideră ilegală și nefondată.

Reclamantul indică că între SA Apă-Canal Chișinău și APLP nr.51/380, la data de 24 ianuarie 2002 a fost încheiat contractul nr.54018901 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate.

Conform clauzelor contractuale pârâții și-au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractuale și anume: conform pct.3.2.1. al contractului, să achite integral și în termenul stabilit facturile emise de furnizor.

A mai menționat că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea bonurilor de plată pentru utilizarea serviciile de livrare a apei și recepționare a apelor uzate, pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 35458,08 lei pentru perioada septembrie 2024 – februarie 2025, inclusiv și penalitatea în mărime de 1516,91 lei, care nu este clar cum s-a calculat (nici lunile indicate în facturi/act de verificare a decontărilor reciproce) este o sumă neclară.

Astfel, APLP nr.51/380 comunică că datoriile pentru apă potabilă și apa menajeră livrată populației, sunt a consumatorilor finali-locatari, proprietari ai apartamentelor din blocurile locative gestionate de către APLP nr.51/380.

În acest context, calculele sunt efectuate de către ÎM Infocom în baza datelor SA Apă-Canal Chișinău, conform unui contract dintre ÎM Infocom și SA Apă-Canal Chișinău la care APLP nr.51/380 nu este parte, iar datele/indicele contoarelor individuale sunt indicate direct de către consumatori/ locatari/ proprietarii apartamentelor, în facturile de plată înaintate lunar. Prin

urmare, APLP nr.51/380 nu participă la citirea indicilor contoarelor consumatorilor finali din spațiile locative.

La fel, se atrage atenția că APLP nr.51/380 nu poate duce evidența achitărilor efectuate de către locatari/proprietari, deoarece aceștia achită facturile lunare pentru serviciile SA Apă-Canal Chișinău de aprovizionare cu apă și canalizare, prin intermediul băncilor, oficiilor poștale, terminalelor, Internet Banking, ș.a. direct pe contul ÎM Infocom, care mai apoi transferă acești bani direct la SA Apă-Canal Chișinău.

În asemenea condiții, APLP nr.51/380 nu participă la citirea indicilor contoarelor, la efectuarea calculelor și la colectarea banilor de la consumatori, pentru serviciile SA Apă-Canal Chișinău, respectiv nici nu poate purta responsabilitatea achitării datoriilor consumatorilor (locatari/proprietari încăperilor locative). Din acest motiv, în contabilitatea APLP nr.51/380 nu sunt reflectate operațiuni ce țin de calcularea și achitarea serviciilor SA Apă-Canal Chișinău de către populație (locatari/proprietari). Datoriile populației sunt reflectate doar în balanța de verificare și achitare a serviciilor comunale prezentate de către ÎM Infocom, lunar prestatorului de servicii.

Reieșind din cele expuse APLP nr.51/380 nu poate confirma nici datoriile populației și nici achitările către SA Apă-Canal Chișinău pentru serviciile prestate consumatorilor (locatarilor/proprietarilor).

Se atrage atenția instanței că în temeiul prevederilor legislației în vigoare, reieșind din principiul necesității acordului bilateral de voință a părților realizat la încheierea contractelor cu furnizorii de servicii, APLP nr.51/380 a solicitat rezilierea contractului bilateral la condițiile reiterate de SA Apă-Canal Chișinău, pe motiv că APLP nr.51/380 nu poate avea calitatea de consumator, având conform Statutului calitatea de gestionar al fondului locativ, ceea ce presupune deservirea și întreținerea în stare funcțională a rețelelor inginerești din interiorul blocurilor gestionate, pentru ca serviciul furnizat de către operator-furnizor să ajungă la consumatorul final (locatari/proprietari), beneficiari ai serviciului de alimentație cu apă și canalizare.

Astfel, APLP nr.51/380 nu poate garanta și nici nu poate asigura plata la timp de către locatarii-consumatori a facturilor de plată pentru serviciul de alimentare cu apă si de canalizare, or nu poate să-și asume pe propria responsabilitate achitarea acestor facturi de plată.

În această ordine de idei, în scopul evitării acumulării în continuare a datoriilor față de SA Apă-Canal Chișinău, pentru serviciul de alimentare cu apă potabilă și de canalizare, furnizat către locatarii blocurilor locative gestionate de APLP nr.51/380, având în vedere prevederile legislației civile în vigoare, respectiv a Legii nr.303 din 13 decembrie 2013, art.29 alin.(4) din Hotărârea de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, APLP nr.51/380 a solicitat de nenumărate ori încheierea contractelor între SA Apă-Canal Chișinău cu fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte, în care să fie clar delimitate drepturile și obligațiile fiecărei părți cu identificarea beneficiarului real de serviciile de alimentare cu apă și canalizare și persoana obligată pentru achitarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare.

Astfel, datoriile APLP nr.51/380 față de reclamant sunt formate din datoriile consumatorilor finali - membri ai APLP și astfel lipsește vina pârâtului în formarea datoriilor respective, ceea ce denotă că în temeiul art.602-603 Cod civil, în cauza dată nu se întrunesc temeiurile de instituire a răspunderii invocate de reclamant.

Este de menționat că datoria conform balanței de verificare a sumelor achitate de populație în luna martie 2025 - 84783,90 lei pentru serviciile prestate de SA Apă-Canal Chișinău eliberat de către centru de calcul ÎM Infocom este o neconcordanță (și anume suma totală a datoriei)

între actul de verificare prezentat de către SA Apă-Canal Chișinău și factura de facto eliberată de ÎM Infocom, care o deține APLP nr.51/380. De facto datoria față de SA Apă-Canal Chișinău la data de martie 2025 constituie suma de 84783,90 lei și nicidecum nu suma de 129165,69 lei.

Mai mult ca atât, menționează că potrivit balanței de verificare a sumelor achitate de populație în luna martie 2025, mai jos este indicat registru de repartizare a sumelor încasate de la populație în luna martie pentru serviciile comunale prestate în luna februarie 2025 de APLP nr.51/380, unde este clar vizibil sumele totale încasate de la populație (locatari/proprietari/chiriași) pentru: deservire bloc locativ - 2471,80 lei, transportare deșeuri - 2022,50 lei, serviciu de gestiune - 279,58 lei, și total suma este de 4773,88 lei. Din această sumă de 4773,88 lei se scade achitarea pentru serviciile ÎM Infocom (inclusiv TVA) în sumă de 196,02 lei, comision bancar 38,19 lei, inclusiv și transportarea deșeuri in mărime de 2022,50 lei (care sunt transferați lunar către ÎM Regia Autosalubritate), și să se facă un mic calcul 4773,88 - 234,21 - 2022,50 = 2517,17 lei. Suma de 2517,17 lei care rămâne este preconizat pentru: achitarea salariile pentru contabil, președintele asociației, lucrător de igienă (măturător), lăcătuș-instalator, impozite, de unde APLP nr.51/380 să dispună de resurse financiare ca să achite datoriile create de locatari/membrii al APLP nr.51/380?

Conform pct.13 din prezentul contract: SA Apă-Canal Chișinău restituie abonatului 2% din sumele achitate pentru serviciile de aprovizionare cu apă și recepționarea apelor uzate pentru compensarea lucrului efectuat de abonat ce ține perceperea plăților curente și a datoriilor de la populație, ceea ce nu e respectat de SA Apă-Canal Chișinău de mulți ani. De unde APLP nr.51/380 să i-a resurse pentru lucru cu populația, căci toate plățile efectuate de către locatari (consumatorii finali) sunt transferate direct către SA Apă-Canal Chișinău.

Totodată există o hotărâre anterioară din 01 decembrie 2021 cu nr.2c-1182/2021 (se anexează), unde s-a hotărât să se încaseze de la APLP nr.51/380 suma de 23622,18 lei și taxa de stat. Se atrage atenția instanței că din 2021 până în septembrie 2024, SA Apă-Canal Chișinău nu pretinde la sumele și perioada datorată de către membrii ai APLP nr.51/380?! De ce? Atunci datoria în acea perioadă menționată mai sus trebuie să fie anulată, deoarece SA Apă-Canal Chișinău nu pretinde la ea, doar la perioada de septembrie 2024 – februarie 2025.

Conform Actului de verificare a decontărilor reciproce, prezentat de SA Apă-Canal Chișinău pentru perioada septembrie 2024 – februarie 2025 suma este de 35458,08 (9101,76 + 6586,80 + 4925,13 + 4715,55 + 5823,33 + 5688,60) lei, și sumele lunar achitate de locatari în mărime de 19107,91 (3804,62 + 2438,88 + 3806,75 + 2783,94 + 3205,11) lei, suma calculată pe această perioada scădem suma achitată de locatari 35458,08 - 19107,91 = 16350,17 lei aceasta sumă SA Apă-Canal Chișinău urmează să solicite de a fi încasată de la APLP nr.51/380. De fapt, nici cu această sumă nu sunt de acord, deoarece conform balanței de verificare a sumelor achitate de populație pentru perioada de septembrie 2024 – februarie 2025 constituie suma de 31031,83 (4944,03 + 5242,23 + 4869,17 + 5677,25 + 5007,65 + 5291,50) lei și sumele lunar achitate de locatari este 18335,19 (2438,88 + 3806,75 + 2783,94 + 3205,11 + 3068,61 + 3031,90) suma calculată pe aceasta perioada scădem suma achitată de locatari 31031,83 - 18335,19 = 12696,64 lei, de fapt această sumă este sumă datorată de către consumatori/ locatari/ proprietarii apartamentelor din APLP nr.51/380.

Mai mult ca atât, din informația prezentată de SA Apă-Canal Chișinău și informația prezentată de APLP nr.51/380 de la ÎM Infocom, a sumelor calculate lunar membrilor APLP nr.51/380 nu coincid. Pentru o claritate mai vastă consideră oportun ca să fie atrași în proces și ÎM Infocom ca să se expună asupra materialelor dosarului.

Cu toate cele menționate mai sus consideră că prezenta acțiune judiciară înaintată de reclamant împotriva pârâtului urmează a fi respinsă în legătură cu faptul că la cererea de chemare în judecată, probele anexate de către reclamant nu sunt probe pertinente, iar calcule prezentate sunt eronate.

Reieșind din cele expuse, solicită respingerea acțiunii în cauza civilă înaintată de către reclamantul SA Apă-Canal Chișinău împotriva pârâtului APLP nr.51/380 privind încasarea datoriei.

Argumentele părții reclamante – obiecții la referință

La data de 24 ianuarie 2002, furnizorul - SA Apă-Canal Chișinău a încheiat cu consumătorul APLP nr.51/380 contractul nr.54018901 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate.

Conform prevederilor pct.3.1.1. și pct.3.1.3. din contract, SA Apă-Canal Chișinău are obligația să asigure livrarea apei la limita proprietății conform prevederilor contractuale și a actelor normative în vigoare la locul de consum stabilit.

În conformitate cu prevederile pct.3.2.1. al contractului pârâtul și-a asumat obligația să achite integral facturile de plată pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și în termenul stabilit în factură.

Conform pct.5.1. din contract în caz de neachitare la expirarea a 5 zile calendaristice din ziua prezentării documentului de plată, operatorul va calcula o penalitate în mărime de 0,1 la sută din suma posibilă achitării pentru fiecare zi întârziată.

Facturarea serviciilor către gestionar este efectuată în baza volumului de apă calculat conform contoarelor, instalate la branșamentele blocului locativ cu excluderea volumelor calculate locatarilor apartamentelor, care au încheiat contracte individuale cu operatorul.

Aduce la cunoștință că până la ziua de azi nu este nici un contract încheiat direct cu vreun locatar din blocurile gestionate de către APLP nr.51/380.

Citirea indicațiilor contoarelor din aceste apartamente are loc periodic conform art.16 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr.303/13 decembrie 2013, drepturile operatorului (1) lit.g) să stabilească, de comun acord cu consumatorul, periodicitatea citirii contorului, dar nu mai rar de o dată în trimestru.

Hotărârea pentru aprobarea Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale nr.281/17 aprilie 2024 Secțiunea a 3-a Plata pentru serviciul de alimentare cu apă potabilă de canalizare stipulează: „30. Furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare se realizează în condițiile Legii nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și ale Hotărârii ANRE nr.355/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare. 31. Plata pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către operator sau de către intermediarii contractați de furnizor ori de asociație, în baza indicațiilor contorului sau a normelor de consum și a tarifelor aprobate, cu respectarea contractului de furnizare a serviciului sau a cadrului normativ în domeniu. 32. Cantitatea de apă livrată blocului locativ se determină doar în baza contorului montat la branșamentul blocului locativ și constituie baza de calcul pentru facturare și pentru repartizarea diferențelor înregistrate de contorul de branșament și suma înregistrărilor contoarelor individuale. Facturarea se efectuează integral pe bloc pentru toți consumatorii și nu se admit facturări individualizate/parțiale, conform informației remise de către o parte din proprietarii de unități. 33. Citirea indicilor contoarelor de la branșament și din unități se

efectuează în aceeași zi. În cazul în care, din diverse motive, într-o lună anumită nu se efectuează citirea contoarelor pentru evidența apei din unitate, în luna respectivă consumul de apă se calculează în funcție de consumul mediu lunar înregistrat de contoare în ultimele două luni. Volumul de apă calculat în acest sens se adaugă suplimentar la indicii contorului, urmând ca regularizarea să se realizeze în luna următoare. 34. Repartizarea/distribuirea pe unități a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ se efectuează de către asociație/gestionar/operator de servicii/intermediar la decontări conform modalității stabilite de adunarea generală. 35. În condițiile în care modalitatea de repartizare a cheltuielilor pentru acoperirea diferențelor dintre indicațiile echipamentului de măsurare (contorului) a apei instalat la branșamentul blocului locativ sau al unei părți a acestuia și cele ale echipamentelor de măsurare (contoarelor) instalate la unități nu este stabilită de adunarea generală, în corespundere cu prevederile Legii nr.187/2022 cu privire la condominiu, diferențele se repartizează proporțional consumurilor individuale, după cum urmează: 1) tuturor proprietarilor/locatarilor - în cazul în care toate unitățile sunt contorizate individual, iar datele echipamentelor de măsurare individuale sunt confirmate prin intermediul reprezentantului asociației/gestionarului și/sau prin mijloace electronice; 2) numai proprietarilor/locatarilor unităților necontorizate și celor care nu au confirmat datele echipamentului de măsurare individuale prin intermediul reprezentantului asociației/gestionarului și/sau prin mijloace electronice - în cazul blocurilor locative unde există atât unități contorizate individual, cât și unități necontorizate.

Referitor la obiecțiile pârâtului ce ține de procedura de încheierea contractelor directe cu operatorul, reiterează că are loc în urma depunerii cererilor de către fiecare proprietar de apartament cu anexarea actelor ce atestă dreptul de proprietate asupra imobilului. Ulterior, în ordinea depunerii cererilor, se instalează, de către operator, contoarele de evidență a volumelor de apă furnizată, care sunt luate la evidență și se perfectează și semnează contractul de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare între operator și proprietarul imobilului. Din ziua sigilării contorului volumul înregistrat de acest contor este esclus din volumul înregistrat la contorul comun al blocului locativ.

Ce ține de obiecțiile referitor la rezilierea contractului, reiterează că pârâtului i-a fost explicat telefonic informându-l că contorul comun este doar pentru evidența, rezilierea înseamnă deconectarea de la apeduct și totodată i s-a explicat despre necesitatea depunerii unei cereri pentru reîncheierea contractului cu denumirea modificată și includerea în contract a contorului pentru necesități comune.

Având în vedere cele menționate, solicită admiterea cererii de chemare în judecată înaintată.

Argumentele intervenientului accesoriu

Intervenientul accesoriu nu a prezentat referință.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța de judecată reține următoarele considerente.

Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei*.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.

Iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*.

Din materialele cauzei rezultă că la 24 ianuarie 2002 între SA Apă-Canal Chișinău și APLP nr.51/380 a fost încheiat contractul nr.54018901 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate.

Potrivit pct.3.1.1. și pct.3.1.3. din contract, furnizorul și-a asumat obligația de a asigura prestarea serviciului la locul de consum stabilit, iar conform pct.3.2.1. pârâtului îi revine obligația de a achita integral și în termen facturile emise pentru serviciile prestate.

În conformitate cu art.774 alin.(1) Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.

Conform art.776 Cod civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.

Potrivit art.858 alin.(1) și (2) Cod civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.

Conform art.27 din Legea nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, *(1) facturarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în conformitate cu prevederile contractului de furnizare/prestare a serviciului. (2) Serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare se facturează lunar, în baza volumelor determinate conform prevederilor art.26 şi 29 şi a tarifelor în vigoare. (3) În lipsa contoarelor pentru determinarea volumului de ape uzate evacuate, serviciul public de canalizare se facturează la un volum egal cu volumul de apă utilizată. (4) Factura de plată pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă, de canalizare şi/sau de epurare a apelor uzate se emite de către operator, cu indicarea termenului de achitare a acesteia, conform prevederilor contractului*.

Potrivit art.29 din Legea nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, *(1) furnizarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare în blocurile locative se efectuează în baza contractelor încheiate între operator şi*

gestionarul blocului locativ sau între operator şi fiecare proprietar/chiriaş de apartament al blocului locativ în parte. (2) În blocurile locative în care contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare sînt încheiate cu gestionarul blocului locativ, facturarea serviciului se efectuează în baza tarifelor aprobate pentru furnizarea acestui serviciu la blocul locativ şi a volumului de apă înregistrat de contorul comun instalat la branşamentul blocului, cu distribuirea integrală pe apartamente a volumului de apă înregistrat. Distribuirea pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la branşamentul blocului locativ se efectuează în baza datelor contoarelor instalate în apartamente de către proprietari/chiriaşi sau, în lipsa contoarelor, conform normelor de consum aplicate. Volumul înregistrat de contorul de la branşamentul blocului locativ, dar nedistribuit, în baza indicaţiilor contoarelor individuale/normelor de consum aplicate se repartizează adăugător pentru fiecare apartament proporţional consumului înregistrat de contoarele instalate în apartament şi conform normelor de consum.

Pentru perioada litigioasă sunt aplicabile și prevederile pct.30-35 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024.

Așadar, potrivit pct.30 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *furnizarea serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se realizează în condiţiile Legii nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare şi ale Hotărârii ANRE nr.355/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare şi funcţionare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare*.

Conform pct.31 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *plata pentru serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către operator sau de către intermediarii contractaţi de furnizor ori de asociaţie, în baza indicaţiilor contorului sau a normelor de consum şi a tarifelor aprobate, cu respectarea contractului de furnizare a serviciului sau a cadrului normativ în domeniu*.

Conform pct.32 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *cantitatea de apă livrată blocului locativ se determină doar în baza contorului montat la branşamentul blocului locativ şi constituie baza de calcul pentru facturare şi pentru repartizarea diferenţelor înregistrate de contorul de branşament şi suma înregistrărilor contoarelor individuale. Facturarea se efectuează integral pe bloc pentru toţi consumatorii şi nu se admit facturări individualizate/parţiale, conform informaţiei remise de către o parte din proprietarii de unităţi*.

Conform pct.33 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *citirea indicilor contoarelor de la branşament şi din unităţi se efectuează în aceeaşi zi. În cazul în care, din diverse motive, într-o lună anumită nu se efectuează citirea contoarelor pentru evidenţa apei din unitate, în luna respectivă consumul de apă se calculează în funcţie de consumul mediu lunar înregistrat de contoare în ultimele două luni. Volumul de apă calculat în acest sens se adaugă suplimentar la indicii contorului, urmând ca regularizarea să se realizeze în luna următoare*.

Conform pct.34 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *repartizarea/distribuirea pe unităţi a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la branşamentul blocului locativ se*

efectuează de către asociaţie/gestionar/operator de servicii/intermediar la decontări conform modalităţii stabilite de adunarea generală.

Conform pct.35 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, *în condiţiile în care modalitatea de repartizare a cheltuielilor pentru acoperirea diferenţelor dintre indicaţiile echipamentului de măsurare (contorului) a apei instalat la branşamentul blocului locativ sau al unei părţi a acestuia şi cele ale echipamentelor de măsurare (contoarelor) instalate la unităţi nu este stabilită de adunarea generală, în corespundere cu prevederile Legii nr.187/2022 cu privire la condominiu, diferenţele se repartizează proporţional consumurilor individuale, după cum urmează: 1) tuturor proprietarilor/locatarilor – în cazul în care toate unităţile sunt contorizate individual, iar datele echipamentelor de măsurare individuale sunt confirmate prin intermediul reprezentantului asociaţiei/gestionarului şi/sau prin mijloace electronice; 2) numai proprietarilor/locatarilor unităţilor necontorizate şi celor care nu au confirmat datele echipamentului de măsurare individuale prin intermediul reprezentantului asociaţiei/gestionarului şi/sau prin mijloace electronice – în cazul blocurilor locative unde există atât unităţi contorizate individual, cât şi unităţi necontorizate*.

Pornind de la aceste prevederi, instanța apreciază ca neîntemeiate argumentele părții pârâte potrivit cărora APLP nr.51/380 nu ar avea calitatea de debitor față de reclamant, deoarece serviciile sunt consumate în fapt de proprietarii și locatarii apartamentelor.

Contractul nr.54018901 era în vigoare pentru perioada care formează obiectul litigiului. La caz, nu au fost prezentate probe din care să rezulte că acesta ar fi fost reziliat ori că raportul juridic dintre operator și administrator ar fi fost substituit prin contracte individuale încheiate între SA Apă-Canal Chișinău și proprietarii sau locatarii unităților din bloc. Reclamantul a indicat că asemenea contracte individuale nu erau încheiate, iar această împrejurare nu a fost combătută prin probe contrare. Faptul că APLP nr.51/380 a solicitat încheierea contractelor directe cu proprietarii apartamentelor nu duce la încetarea contractului existent.

Conform art.31 alin.(8) din Legea nr.303/2013, *pe durata valabilităţii contractului, părţile contractante pot modifica condiţiile printr-un acord adiţional sau să iniţieze suspendarea ori rezilierea contractului*.

În speță, nu a fost prezentat un act care să confirme încetarea raportului contractual anterior perioadei septembrie 2024 - februarie 2025. În consecință, atât timp cât contractul dintre operator și APLP a continuat să producă efecte juridice, partea pârâtă rămâne titularul obligațiilor asumate prin acesta față de reclamant. Modalitatea în care APLP recuperează ulterior de la proprietarii sau locatarii apartamentelor costurile aferente serviciului, precum și modalitatea tehnică în care plățile acestora sunt colectate prin intermediul ÎM Infocom nu modifică, în raporturile externe dintre părțile prezentului litigiu, existența contractului.

Nu poate fi reținut nici argumentul pârâtului potrivit căruia lipsa resurselor financiare proprii ale asociației, determinată de neachitarea serviciilor de către unii locatari, ar exclude obligația sa contractuală. Dificultatea obținerii sumelor de la consumatorii finali nu constituie un temei de stingere a obligației asumate față de furnizor și nici nu transferă de drept această obligație asupra unor terți care nu sunt parte în contractul nr.54018901. În același sens, referirea pârâtului la lipsa vinovăției sale în formarea datoriei nu este determinantă pentru soluționarea cauzei. Reclamantul nu solicită repararea unui prejudiciu rezultat dintr-un fapt ilicit, ci executarea unei obligații pecuniare născute din contract. Pentru existența obligației principale de plată este relevantă prestarea serviciului și ajungerea la scadență a contravalorii acestuia.

Instanța va examina distinct cuantumul datoriei pretinse de reclamant, deoarece existența raportului contractual nu dispensează creditorul de obligația de a demonstra întinderea creanței solicitate.

Pentru perioada septembrie 2024 - februarie 2025, reclamantul a prezentat facturile fiscale emise în baza contractului nr.54018901. Din acestea rezultă că au fost facturate următoarele sume: 9101,76 lei pentru luna septembrie 2024; 6586,80 lei pentru luna octombrie 2024; 4925,13 lei pentru luna noiembrie 2024; 4715,55 lei pentru luna decembrie 2024; 5823,33 lei pentru luna ianuarie 2025 și 5688,60 lei pentru luna februarie 2025.

Valoarea totală a serviciilor facturate pentru cele șase luni constituie astfel suma de 36841,17 lei.

În conținutul facturilor se indică atât volumele de apă potabilă și de ape uzate, cât și tarifele aplicate și datele contorului de la locul de consum. Partea pârâtă nu a prezentat probe din care să rezulte că datele contorului de branșament ar fi fost eronate, că serviciul corespunzător volumelor facturate nu ar fi fost prestat ori că reclamantul ar fi aplicat un tarif diferit de cel aprobat. Din acest motiv, instanța nu poate reține calculul prezentat de partea pârâtă din conținutul căruia rezultă că valoarea serviciilor aferente perioadei litigioase ar constitui 31031,83 lei, sumă rezultată din informațiile ÎM Infocom privind sumele expuse spre plată locatarilor. Aceste date reflectă repartizarea serviciului la nivelul consumatorilor individuali și evidența intermediarului la decontări, pe când raportul juridic dintre reclamant și pârât este guvernat de contractul încheiat cu APLP, iar potrivit art.29 alin.(2) din Legea nr.303/2013 și pct.32 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.281/2024, baza facturării o reprezintă volumul înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului.

În consecință, instanța reține drept bază de calcul a serviciilor prestate în perioada septembrie 2024 - februarie 2025 suma totală de 36841,17 lei, rezultată din facturile fiscale emise de operator. În același timp, instanța constată că pârâtul a prezentat probe care confirmă efectuarea unor achitări anume pentru serviciile aferente perioadei litigioase. Astfel, actele de verificare întocmite de ÎM Infocom nu indică doar existența generică a unor plăți efectuate în cursul perioadei analizate, ci individualizează luna pentru serviciile căreia sumele au fost încasate. Din aceste înscrisuri rezultă că pentru serviciile prestate în septembrie 2024 a fost achitată suma de 2438,88 lei, pentru octombrie 2024 - 3806,75 lei, pentru noiembrie 2024 - 2783,94 lei, pentru decembrie 2024 - 3205,11 lei, pentru ianuarie 2025 - 3068,61 lei, iar pentru februarie 2025 - 3031,90 lei. Deci, suma totală a achitărilor individualizate în acest mod constituie suma de 18335,19 lei.

Aceste plăți sunt confirmate și de actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat ulterior de reclamant, în evidența căruia se regăsesc aceleași valori, înregistrate succesiv cu titlu de credit al raportului de decontare dintre SA Apă-Canal Chișinău și APLP nr.51/380. Împrejurarea că evidența reclamantului înscrie plata în luna încasării, iar balanțele ÎM Infocom indică luna serviciului pentru care aceasta a fost efectuată, nu înlătură caracterul probator al achitărilor. Din materialele cauzei rezultă că actele de verificare eliberate de ÎM Infocom indică expres că sumele achitate într-o anumită lună se referă la serviciile comunale prestate în luna precedentă. Prin urmare, înscrisurile respective permit identificarea destinației plăților și nu justifică imputarea lor automată asupra unor obligații anterioare perioadei litigioase.

Spre deosebire de aceste plăți, suma de 3804,62 lei înregistrată în luna septembrie 2024 nu urmează a fi dedusă din serviciile litigioase, întrucât în actul de verificare emis de ÎM Infocom se arată că aceasta reprezintă o achitare pentru serviciile prestate în luna august 2024, perioadă care nu formează obiectul prezentei acțiuni.

Această delimitare este relevantă și pentru aprecierea calculului prezentat de reclamant. Or, actul de verificare a decontărilor reciproce întocmit de SA Apă-Canal Chișinău indică la 01 septembrie 2024 un sold restant de 20756,72 lei. În continuare, actul contabilizează facturile emise în perioada septembrie 2024 - februarie 2025 și plățile înregistrate succesiv, iar ulterior suma de 35458,08 lei este transferată contabil în categoria creanțelor istorice înaintate în judecată.

Prin confruntarea datelor din acest act se constată că suma de 35458,08 lei solicitată în cererea de chemare în judecată nu reprezintă valoarea facturilor neachitate exclusiv pentru perioada septembrie 2024 - februarie 2025. Aceasta este rezultatul unei evidențe cumulative, care pornește de la soldul existent anterior datei de 01 septembrie 2024, adaugă facturile emise ulterior și scade plățile înregistrate în contul general al raportului contractual. Or, obiectul prezentei acțiuni a fost delimitat de reclamant la datoria acumulată pentru serviciile prestate în perioada septembrie 2024 - februarie 2025. Din acest motiv, soldul restant de 20756,72 lei nu poate fi inclus în calculul datoriei aferente perioadei litigioase numai pentru faptul că el apare în evidența contabilă generală a reclamantului. În aceeași măsură, plățile pe care înscrisurile ÎM Infocom le individualizează drept achitări ale serviciilor din lunile septembrie 2024 - februarie 2025 trebuie luate în considerare la determinarea restanței aferente exact acestor luni.

Astfel, din valoarea serviciilor facturate de reclamant pentru perioada septembrie 2024 - februarie 2025, în sumă totală de 36841,17 lei, urmează a fi deduse achitările în sumă totală de 18335,19 lei, efectuate pentru serviciile aceleiași perioade. În urma acestei operațiuni rezultă o datorie neachitată în cuantum de 18 505,98 lei.

Instanța apreciază că această modalitate de calcul corespunde ansamblului probelor administrate, ținându-se cont pe de o parte de facturarea operatorului în baza contorului comun de branșament, conform contractului și cadrului normativ aplicabil, iar pe de altă parte, de achitările efectiv demonstrate și individualizate de intermediar.

Din aceste considerente nu poate fi reținut calculul pârâtului privind existența unui sold de numai 12696,64 lei. Deși pârâtul a demonstrat în mod pertinent achitările în sumă de 18335,19 lei, acesta a scăzut respectivele plăți din suma de 31031,83 lei calculată de ÎM Infocom la nivelul locatarilor. După cum s-a constatat, cuantumul serviciului furnizat blocului locativ nu se determină după suma repartizată individual de intermediar, ci în baza contorului comun de branșament și a facturilor emise de operator. Respectiv, poziția pârâtului este întemeiată în partea referitoare la achitările efectuate, dar nu și în partea referitoare la baza de calcul asupra căreia acestea trebuie deduse.

Nu poate fi reținut argumentul pârâtului care se întemeiază pe hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 decembrie 2021, pronunțată în dosarul nr.2c-1182/2021. Prin hotărârea respectivă a fost soluționată o pretenție privind o altă creanță și o altă perioadă. Existența unei hotărâri anterioare între aceleași părți nu determină stingerea obligațiilor născute ulterior și nici nu conferă pârâtului dreptul de a considera „anulate” eventualele creanțe pentru perioade pe care reclamantul nu le-a inclus în prezenta acțiune. Faptul că reclamantul nu solicită în acest proces încasarea unor eventuale datorii din intervalul cuprins între creanța soluționată în anul 2021 și luna septembrie 2024 nu poate produce efecte asupra obligațiilor ce formează obiectul prezentei cauze. Instanța nu este sesizată cu stabilirea situației tuturor decontărilor dintre părți pe întreaga durată a contractului, ci exclusiv cu pretențiile concret formulate în prezenta cerere.

Nici invocarea pct.13 din contract, potrivit căruia reclamantul ar urma să restituie abonatului 2% din anumite sume pentru compensarea activității legate de perceperea plăților de

la locatari, nu justifică o altă concluzie. Pârâtul nu a individualizat cuantumul unei creanțe proprii rezultate din această clauză, nu a prezentat un calcul verificabil și nici nu a formulat o pretenție reconvențională în acest sens. În consecință, simpla invocare a pretinsei neexecutări a acestei clauze nu poate conduce la reducerea datoriei stabilite pe baza facturilor și a achitărilor demonstrate.

Totodată, instanța reține că după intentarea procesului a intervenit o achitare suplimentară. Astfel, actul de verificare a decontărilor reciproce din 30 ianuarie 2026, prezentat chiar de SA Apă-Canal Chișinău, reflectă în contul creanțelor istorice înaintate în judecată un rulaj creditor de 316,05 lei în luna septembrie 2025, iar soldul înregistrat de reclamant după această operațiune a fost diminuat în mod corespunzător. Fiind o achitare intervenită după sesizarea instanței și recunoscută prin propriile înscrisuri ale creditorului, aceasta trebuie luată în considerare pentru a exclude posibilitatea unei duble încasări. Executarea unei obligații pecuniare stinge obligația în limita prestației efectuate, astfel încât o sumă deja încasată de creditor nu poate fi percepută repetat în procedura de executare silită. În același timp, plata ulterioară de 316,05 lei nu modifică constatarea instanței că, pentru perioada septembrie 2024 - februarie 2025, după deducerea achitărilor aferente acelei perioade, datoria acumulată a constituit 18505,98 lei. Din acest motiv, instanța va dispune încasarea datoriei stabilite în sumă de 18505,98 lei, cu mențiunea că hotărârea nu se pune în executare în partea sumei de 316,05 lei, achitată în luna septembrie 2025 și recunoscută prin actul de verificare a decontărilor reciproce din 30 ianuarie 2026 eliberat de SA Apă-Canal Chișinău.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea penalității în mărime de 1215,70 lei, instanța reține următoarele.

Potrivit clauzelor contractuale, neachitarea în termen a serviciilor poate determina aplicarea unei penalități. Totodată, art.27 alin.(5) din Legea nr.303/2013 prevede că, *în cazul în care consumatorul nu achită serviciul în termenele indicate în factură, acestuia i se vor calcula penalităţi pentru fiecare zi de întîrziere. Cuantumul penalităţii nu poate depăşi rata medie anuală ponderată a dobînzii la creditele acordate de băncile comerciale în monedă naţională, pentru un an, înregistrată în anul precedent şi publicată în raportul Băncii Naţionale a Moldovei*.

Existența unui temei contractual și legal pentru aplicarea penalității nu exonerează partea reclamantă de sarcina de a demonstra cuantumul concret solicitat. Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, partea care formulează o pretenție trebuie să probeze circumstanțele pe care aceasta se întemeiază.

În speță, partea reclamantă nu a prezentat un calcul desfășurat al penalității de 1215,70 lei care să permită verificarea, pentru fiecare obligație lunară, a sumei asupra căreia penalitatea a fost calculată, a datei scadenței, a numărului zilelor de întârziere, a plăților intervenite între timp și a modului în care acestea au influențat baza de calcul.

Această insuficiență probatorie este relevantă în condițiile în care instanța a constatat că suma principală indicată inițial de reclamant nu reflectă exclusiv restanța aferentă perioadei septembrie 2024 - februarie 2025, iar în perioada respectivă au fost efectuate plăți care trebuiau luate în calcul la determinarea soldului. În lipsa unui calcul care să țină cont de aceste achitări și de momentul exact al efectuării lor, instanța nu poate verifica dacă penalitatea solicitată corespunde obligației principale efectiv restante și perioadei de întârziere. Instanța nu poate substitui reclamantul în îndeplinirea sarcinii sale procesuale prin reconstruirea din oficiu a unui calcul al penalității pe baza unor date fragmentare. În condițiile în care cuantumul penalității solicitate nu poate fi verificat în raport cu creanța principală stabilită și cu plățile demonstrate în

cauză, pretenția privind încasarea penalității de 1215,70 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține că potrivit art.82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.

La depunerea cererii, reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 1516,91 lei. Având în vedere că pretenția principală este admisă în cuantum de 18505,98 lei, taxa de stat aferentă acestei valori se determină potrivit pct.1.1.2 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023. Pentru acțiunile cu valoarea cuprinsă între 5001 lei și 50000 lei, taxa constituie 250 lei plus 4% din valoarea care depășește suma de 5001 lei. Prin aplicarea acestei formule la cuantumul sumei admise spre încasarea din contul pârâtului, rezultă că suma de 790,20 lei urmează a fi compensată reclamantului din contul pârâtului, cu titlu de taxă de stat.

Referitor la taxa de timbru de 200 lei, instanța reține că aceasta a fost suportată de reclamant la intentarea procesului. Ținând cont de faptul că acțiunea este admisă în partea obligației principale, iar taxa de timbru este o taxă fixă, achitată o singură dată pentru intentarea procesului, instanța consideră întemeiată cerința privind încasarea sumei de 200 lei din contul pârâtului în beneficiul reclamantului.

Din considerentele reflectate supra, instanța concluzionează necesitatea admiterii în parte a cererii de chemare în judecată, cu încasarea de la APLP nr.51/380 în beneficiul SA Apă-Canal Chișinău a datoriei în sumă de 18505,98 lei, a taxei de stat în sumă de 790,20 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, cu mențiunea că hotărârea nu se pune în executare în partea sumei de 316,05 lei achitate ulterior, iar în rest pretențiile formulate urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu art.276^2-276^4, art.238-241, art.243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la APLP nr.51/380 (*IDNO* *****) în beneficiul SA Apă-Canal Chișinău (*INDO* *****) suma de 18 505,98 lei (*optsprezece mii cinci sute cinci lei, nouăzeci şi opt bani*) cu titlu de datorie acumulată în perioada septembrie 2024 - februarie 2025; suma de 790,20 lei (*şapte sute nouăzeci lei, douăzeci bani*) cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei (*două sute lei*) cu titlu de taxă de timbru.

Hotărârea judecătorească nu se pune în executare în partea sumei de 316,05 lei (*trei sute şaisprezece lei, cinci bani*) încasată cu titlu de datorie în septembrie 2025 conform Actului de verificare a decontărilor reciproce din 30 ianuarie 2026 prezentat de SA Apă-Canal Chișinău.

În rest, cerințele formulate se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător *Andrei Ojoga*